

ÎNCHEIERE

27 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Inga Minin și Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău-gaz”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Inga Minin împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Chișinău-gaz” cu privire la modificarea ordinului cu privire la premiarea lunară pentru realizarea sarcinilor de producție, obligarea achitării restanței de 50% a coeficientului de participare în muncă, încasarea premiului trimestrial și a coeficientului de participare în muncă pentru luna septembrie până la 14.09.2020 și repararea prejudiciului moral și,

acțiunea reconvențională intentată la cererea Societății cu Răspundere Limitată „Chișinău-gaz” împotriva Ingăi Minin cu privire la încasarea sumei de 2 579,46 de lei cu titlu de indemnizație pentru concediul de odihnă anual acordat în avans,

împotriva deciziei din 23 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 08 decembrie 2020, Inga Minin a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Chișinău-gaz” cu privire la modificarea ordinului cu privire la premiarea lunară pentru realizarea sarcinilor de producție, obligarea achitării restanței de 50% a coeficientului de participare în muncă, încasarea premiului trimestrial și a coeficientului de participare în muncă pentru luna septembrie până la 14.09.2020, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, a activat în cadrul întreprinderii SRL „Chișinău-gaz” în funcție de jurisconsult din ianuarie 2012, fiindu-i stabilit un salariu tarifar și lunar, în calitate de plăți de stimulare fiindu-i achitate un coeficient pentru participare în muncă, conform procedurii interne stabilite de către angajator și anume în baza regulamentului nr. 314 din 08.08.2011 cu privire la stabilirea fondului de premiere a salariaților SRL „Chișinău-gaz” pentru realizarea sarcinilor de producție pentru activitatea reglementată și ordinul nr. 53 din

31.01.2018 „Cu privire la punerea în aplicare a condițiilor speciale de premiere pentru realizarea sarcinilor de producție”.

A notat că, pe toată perioada de activitate plățile stimulatorii se efectuau strict în conformitate cu actele de procedură internă.

Odată cu angajarea temporară în cadrul Direcției Management Personal și Asistență Juridică a Anei Vitu, s-au început acțiuni de derogare de la nomele și procedurile stabilite de către angajator, în special, la modul de calculare și achitare a plăților salariale. Pentru luna iulie 2020, absolut ilegal și nejustificat de către Vitu Ana, contrar ordinului nr. 53 din 31.01.2018 „Cu privire la punerea în aplicare a condițiilor speciale de premiere pentru realizarea sarcinilor de producție”, i-a fost redus coeficientul participării în muncă, care se achită lunar tuturor angajaților pentru realizarea sarcinilor de producție stabilite de către șeful de secție.

Conform prevederilor pct. 1.8 al ordinului nominalizat, coeficientul participării în muncă pentru determinarea primei este stabilit de către conducătorul subdiviziunii pentru fiecare salariat în parte.

Conform procesului-verbal de stabilire a coeficientului participării, acesta a fost stabilit de către Vitu Ana, care deține funcția de șef al Direcției Management Personal și Asistență Juridică.

A menționat că, conducătorul Secției Asistență Juridică este Corneliu Cernei, care potrivit ordinului nr. 53 din 31.01.2018 „Cu privire la punerea în aplicare a condițiilor speciale de premiere pentru realizarea sarcinilor de producție” urma să determine coeficientul participării în muncă. Informează că, acesta stabilește fiecărui angajat al subdiviziunii sarcinile ce se impun spre executare, respectiv la sfârșitul lunii stabilește coeficientul a tuturor angajaților din secția juridică.

A subliniat că, Corneliu Cernei, în temeiul ordinului nr. 53 din 31.01.2018, în calitate de șef al Serviciului Asistență Juridică, pentru luna iulie 2020, a stabilit că tot personalul secției din gestiune au executat corespunzător atribuțiile de serviciu, stabilind astfel prima lună în cuantum deplin, adică coeficientul de 1,0 (100%). Însă, Vitu Ana, la contrasemnarea procesului verbal, unde șeful subdiviziunii a indicat coeficientul angajaților SAJ conform sarcinilor executate, a considerat că primele lunare pentru întreaga secție juridică urmează a fi diminuate, fără a fi făcute din partea ei careva justificări în acest sens.

A evidențiat că, pe parcursul lunii iulie 2020, în special în privința sa, dna Vitu Ana nu a formulat nici o obiecție cu privire la activitate, executând la timp și sârguincios toate sarcinile puse, chiar și dacă unele nu erau specifice funcției deținute. Întru clarificarea situației a cerut explicații referitor la motivul pentru care Vitu Ana a apreciat activitatea sa ca fiind satisfăcătoare și ca consecință a fost redusă prima lunară.

În opinia reclamantei, și-a îndeplinit toate sarcinile de muncă, a indicat că la întreprindere nu sunt suficienți angajați, sarcinile acestora fiind repartizate tuturor, la fel, în secție activează persoane noi angajate ce nu cunosc specificul activității în domeniu și cărora le este acordată asistența întru executarea sarcinilor puse.

Mai indică că, tot pe numele directorului a fost scrisă nota de serviciu cu anexarea tuturor probelor despre sarcinile executate în luna iulie 2020, însă aceasta a rămas fără o examinare.

La stabilirea și achitarea primei pentru participare în muncă au fost admise mai multe încălcări procedurale și anume prin faptul că, ordinul cu privire la

premierea salariatilor nu i-a fost adus la cunoștință, iar despre cuantumul premiilor a aflat doar la data primirii salariului.

Consideră că, prin neaducerea la cunoștința salariatului a ordinului de stabilire a plății de stimulare, angajatorul a încălcat principiile de bază ale reglementării raporturilor de muncă și a altor raporturi legate nemijlocit de acestea și consfînțite în art. 5 lit. (f) și lit. (m) din Codul muncii.

La fel indică că, a fost admisă calcularea arbitrată și contrară procedurilor stabilite a plăților de stimulare prin ordinul nr. 53 din 31.01.2018 „Cu privire la punerea în aplicare a condițiilor speciale de premiere pentru realizarea sarcinilor de producție”.

Mai indică că, în toată perioada de activitate, angajatorul nu a formulat careva pretenții cu privire la îndeplinirea de către salariat a obligațiilor sale de serviciu. La fel, salariatul nu a fost supus sancțiunilor disciplinare. Totodată indică că, în ordinul de eliberare nr. 76 din 15.10.2020 în pct. 2) este stabilit că Direcția economico-financiară este obligata să efectueze achitățile la zi pentru munca depusa până la data de 16.10.2020 inclusiv și să-i achite plățile trimestrialele, stabilite de către angajator prin ordinul intern, pentru luna iulie 2020, luna august 2020 și pentru luna septembrie 2020 până la 14.09.2020, cât și coeficientul pentru participare în muncă pe luna septembrie până la data de 14.09.2020, fapt care nu a avut loc.

De asemenea, a specificat că, pârâtul în mod abuziv pretinde de a reține plățile pentru concediul de odihnă anual achitate pentru 6 zile. Or, contractul individual de muncă nu stabilește careva obligații de restituire a plăților efectuate în folosul salariatului.

Consideră că, prin acțiunile angajatorului i s-a cauzat un prejudiciu material prin neachitarea plăților convenite pentru munca prestată în mărime de 1 100 lei.

Cu referire la compensarea prejudiciului moral, indică că potrivit prevederilor art. 5 lit. k) din Codul muncii, printre principiile de bază ale reglementării raporturilor de muncă și a altor raporturi legate nemijlocit de acestea include și principiul „obligativitatea reparării integrale de către angajator a prejudiciului material și a celui moral cauzate salariatului în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de muncă”. La fel, principiul respectiv este regăsit în prevederile art. 9 lit. n) și art. 10 lit. p) din Codul muncii.

La fel, indică că, potrivit art. 327 din Codul muncii, partea contractului individual de muncă (angajatorul sau salariatul) care a cauzat, în legătură cu exercitarea obligațiilor sale de muncă, un prejudiciu material și/sau moral celeilalte părți repară acest prejudiciu conform prevederilor codului muncii și altor acte normative.

Menționează că, prejudiciul moral se referă la o lezare adusă drepturilor extrapatrimoniale, neeconomice ale persoanei, provenind din atingerea adusă acelor valori sau atribuite ale individului care îi definesc personalitatea.

În continuare susține că, obligarea angajatorului la plata prejudiciilor morale este reglementată expres în art. 329 alin. (1) din Codul muncii, care prevede că „angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

Accentuează că, angajatorul este obligat, în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale, să îl despăgubească pe salariat în situația în care

acesta a suferit un prejudiciu material sau moral din culpa angajatorului în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de muncă.

Cu referire la existența unui prejudiciu moral, real cauzat, în cazurile când angajatorul încalcă drepturile salariatului, reține că, acesta, practic, este unul prezumat, fapt influențat de caracterul social pronunțat al relațiilor de muncă.

Apreciază că, relațiile de muncă, fiind individuale, se exercită în cadrul unei colectivități ce va cunoaște acțiunile angajatorului, fapt ce, la rândul său, va afecta poziția salariatului în colectiv și va dicta, în mod normal, existența unei stări de frustrare pentru acesta, cât și statutul social diferit al salariatului și angajatorului, fapt unanim recunoscut existent pentru raporturile de muncă.

În acest sens mai indică că, conform art. 329 din Codul muncii, prejudiciul moral se repară în formă bănească sau într-o altă formă materială determinată de părți, iar litigiile și conflictele apărute în legătură cu repararea prejudiciului moral se soluționează de instanța de judecată, indiferent de mărimea prejudiciului material ce urmează a fi reparat.

A solicitat modificarea ordinului nr.433 din 09.09.2020 cu privire la premiul lunar pentru realizarea sarcinilor de producție, emis de către SRL „Chișinău-gaz” cu privire la premiul lunar pentru luna iulie 2020 cu stabilirea în partea reclamantei Inga Minin a coeficientului de 100% de participare în muncă și obligarea pârâtului la achitarea a restanței de 50% a coeficientului de participare prin muncă pentru luna iulie 2020 în mărime de 1100 de lei, încasarea tuturor plăților salariale la ziua încetării raportului pentru munca depusă până pe data de 16.10.2020 inclusiv, care constă din achitățile trimestriale pentru luna iulie 2020, august 2020 și luna septembrie 2020 până pe data de 14.09.2020 cât și achitarea coeficientului de participare în muncă pentru luna septembrie până la data de 14.09.2020, încasarea prejudiciul moral în mărime de 50 000 de lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 17 februarie 2021, în cadrul ședinței de judecată, SRL „Chișinău-gaz” a depus acțiune reconvențională.

În motivarea acțiunii reconvenționale a învederat că, la data de 02.01.2012, Inga Minin a fost angajată în cadrul SRL „Chișinău-gaz”. A deținut această funcție până la data de 16.10.2020, când în baza propriei dorințe a depus cerere de demisie, fiind emis în acest sens, la data de 15.10.2020, ordinul nr. 76 cu privire la demisie.

Conform ordinului nr. 76 cu privire la demisie, era prevăzut achitarea la zi a salariului pentru munca depusă și reținerea indemnizației pentru concediul de odihnă anual acordat în avans pentru 6 zile calendaristice.

Anterior depunerii a cererii de demisie, în privința pârâtei la data de 08.09.2020 a fost emis ordinul nr. 122 cu privire la acordarea concediului de odihnă anual, cu o durată de 35 zile calendaristice, în perioada 14.09.2020 - 19.10.2020. În baza ordinului menționat, a fost calculată și transferată suma de 15046,85 de lei, proporțional celor 35 de zile de concediu prevăzute de legislația muncii și a contractului colectiv de muncă, pentru perioada de muncă a anilor 2020-2021.

Din considerentele survenirii anticipate a cererii de demisie a pârâtei din cadrul SRL „Chișinău-gaz”, iar perioada de referință 02.01.2020- 02.01.2021, în baza căreia s-a acordat concediu de odihnă anual, urma să se încheie la 02.01.2021, care este timpul efectiv lucrat până la 16.10.2020 proporțional zilelor de odihnă a fost calculat în număr de 29 zile.

Mai relevă că, în conformitate cu ordinul nr. 122 din 08.09.2020 emis de SRL „Chișinău-gaz”, raportând suma acordată de 15046,85 de lei la cele 35 de zile de concediu acordate, s-a stabilit că venitul mediu zilnic încasat de pârâtă a fost de 429,91 de lei, prin urmare proporțional celor 6 zile de concediu acordate și achitate în avans și care nu au fost lucrate efectiv a fost calculată suma de 2579,46 de lei.

Ținând cont de faptul că, obligațiile salariale au fost executate de către angajator în sumă deplină la data de 10.09.2020, conform ordinului menționat, suma de 2579,46 de lei a rămas neacoperită.

A notat că, prin acțiunile pârâtei de a se eschiva de la restituirea sumei acordate în avans de 2579,46 de lei, prin nerespectarea legislației muncii și ulterior prin depunerea cererii de demisie, a adus prejudiciu substanțial în bugetul întreprinderii.

A solicitat încasarea de la Inga Minin a sumei de 2579,46 de lei cu titlu de indemnizație pentru concediul de odihnă anual acordat în avans și a sumei de 270 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin hotărârea din 30 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Inga Minin împotriva SRL „Chișinău-gaz” cu privire la modificarea ordinului cu privire la premiul lunar pentru realizarea sarcinilor de producție, obligarea achitării restanței de 50% a coeficientului de participare în muncă, încasarea premiului trimestrial și a coeficientului de participare în muncă pentru luna septembrie până la 14.09.2020, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

A fost respinsă acțiunea reconvențională intentată la cererea SRL „Chișinău-gaz” împotriva Ingăi Minin cu privire la încasarea sumei de 2579,46 de lei cu titlu de indemnizație pentru concediul de odihnă anual acordat în avans și a cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Prin decizia din 23 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelurile declarate de avocatul Jigău Radu în interesele Ingăi Minin și de către SRL „Chișinău-gaz”, cu menținerea hotărârii din 30 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a relevat că, acordarea premiilor și a altor plăți de stimulare și compensare este un drept ce aparține în exclusivitate angajatorului, exercitat în dependență de rezultatele obținute în muncă și în cazul existenței posibilităților financiare. Astfel, stabilirea de către instanța de judecată a coeficientului de participare în muncă de 100 % salariatului Minin Inga ar constitui o imixtiune în activitatea antreprenorială a SRL „Chișinău-gaz” sau o ingerință în exercițiul dreptului garantat angajatorului de a da o apreciere rezultatelor activității salariaților săi, la caz, Minin Inga.

Reclamanta a solicitat a obliga SRL „Chișinău-gaz” să-i achite restanța de 50 % a coeficientului de participare în muncă pentru luna iulie 2020, în mărime de 1100 de lei, însă, doar angajatorul poate aplica coeficientul până la 100 % în muncă, în dependență de aprecierea de către angajator al rezultatelor muncii prestate de Minin Inga, astfel, se reiterează, stabilirea cuantumului coeficientului participării în muncă pentru determinarea primei de la 0,0 până la 1,0 este prerogativa exclusivă a angajatorului.

A notat că, prima instanță just a concluzionat că, instanța de judecată poate verifica legalitatea respectării de către angajator a procedurii privind retribuirea muncii salariaților, stabilită de lege și la nivel de entitate în conformitate cu Regulamentul intern, dar nu și aprecierea rezultatelor activității salariaților.

Referitor la pretenția de modificarea ordinului nr. 433 din 09.09.2020 cu privire la premiile lunare pentru realizarea sarcinilor de producție, emis de către pârât, cu privire la premiile lunare pentru luna iulie 2020 cu stabilirea în partea reclamantei Minin Inga a coeficientului de 100 % de participare în muncă și obligarea pârâtului la achitarea a restanței de 50 % a coeficientului de participare prin muncă pentru luna iulie 2020 în mărime de 1100 de lei, Colegiul civil a concluzionat că, încălcarea procedurii referitor la condițiile speciale de premiere pentru realizarea sarcinilor de producție poate avea ca efect doar anularea ordinului nr. 433 din 09 septembrie 2020 „Cu privire la premiile lunare pentru realizarea sarcinilor de producție”, ca fiind emis cu încălcarea procedurii, însă, reclamanta Minin Inga a solicitat modificarea ordinului nr. 433 din 09 septembrie 2020, cu stabilirea în partea sa a coeficientului de participare în muncă de 100 % și încasarea din contul pârâtei a restanței de 50 % a coeficientului de participare prin muncă pentru luna iulie 2020 în mărime de 1100 de lei.

Instanța de apel a reținut că potrivit ordinii interne a SRL „Chișinău-gaz”, regula generală este că premiile trimestriale se achită doar salariaților care își îndeplinesc obligațiile de muncă în baza unui contract individual de muncă, la caz, angajatorul nu a prevăzut careva excepții și nu a ordonat plata premiei trimestriale în privința salariaților demisionați, prin urmare, în privința reclamantei Minin Inga nu au fost aprobate careva premii, astfel precum este prevăzut de pct.11) din Contractul individual de muncă. Astfel, Colegiul a respins ca fiind neîntemeiată și cerința reclamantei privind încasarea premiilor trimestriale pentru luna iulie 2020, august 2020 și luna septembrie 2020 până pe data de 14.09.2020. Din aceleași considerente Colegiul a respins și pretenția privind achitarea coeficientului de participare în muncă pentru luna septembrie până la data de 14.09.2020

Referitor la pretenția privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 50000 de lei pretins a fi suportat de către reclamanta Minin Inga, având în vedere că este o pretenție subsecventă celor principale care au fost respinse, urmează soarta pretențiilor de bază.

Referitor la cererea de apel depusă de SRL „Chișinău-gaz” în partea ce vizează acțiunea reconvențională prin care se solicită încasarea de la pârâta Minin Inga a sumei de 2579,46 de lei cu titlu de indemnizație pentru concediul de odihnă anual acordat în avans, Colegiul civil a conchis că, este justă poziția primei instanțe. Or, SRL „Chișinău-gaz” nu a demonstrat cât din suma de 15046,85 de lei reprezintă plata concediului și cât ajutorul material, astfel nefiind probat quantumul prejudiciului material suportat. Mai mult, SRL „Chișinău-gaz” nu a prezentat niciun act care să descifreze suma de 15046,85 de lei. De altfel, reclamanta nu a explicat și demonstrat dacă Minin Inga a folosit concediul de odihnă anual pentru anul 2020, ținând cont de faptul că, potrivit ordinului nr. 122 din 08 septembrie 2020 „Cu privire la concediul de odihnă anual”, jurisconsultului Minin Inga s-a acordat concediu nefolosit de odihnă anual pentru perioada de muncă 02.01.2019-02.02.2020.

La 11 februarie 2022, Inga Minin a declarat recurs împotriva deciziei din 23 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei contestate în partea în care a fost respinsă acțiunea înaintată (f.d. 1-3, vol. II).

În motivarea cererii a reiterat argumentele indicate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

În esență a indicat că, instanțele ierarhic inferioare au examinat superficial cauza, bazându-se doar pe dreptul angajatorului de a acorda stimulări angajaților,

necâtând la faptul că recurenta a fost nevoită să îndeplinească volumul care a fost preconizat pentru 3 angajați.

La 01 aprilie 2022, SRL „Chișinău-gaz” a depus recurs împotriva deciziei din 23 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei contestate în partea în care a fost respinsă acțiunea înaintată (f.d. 10-11, vol. II).

În motivarea cererii a reiterat argumentele indicate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel, invocând că instanța ierarhic inferioară a examinat cauza superficial, fără a motiva soluția adoptată.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Decizia din 23 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată părților prin intermediul poștei electronice la 03 februarie 2022 (f.d. 239, vol. I). Astfel recursul depus la 11 februarie 2022 de către Inga Minin, este în termen. De asemenea, recursul depus la 01 aprilie 2022 de către SRL „Chișinău-gaz”, este în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 02 martie 2022, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului SRL „Chișinău-gaz” recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii (f.d. 6, vol. II).

La 01 aprilie 2022, SRL „Chișinău-gaz” a depus referință pe marginea recursului declarat de către Inga Minin, solicitând respingerea recursului (f.d. 15-16, vol. II).

La 04 aprilie 2022, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatei Inga Minin recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii (f.d. 14, vol. II). Însă, până în prezent Inga Minin nu și-a valorificat dreptul de a prezenta referință.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de

casare a deciziei recurate, or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurențelor cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursurile înaintate de Inga Minin și Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău-gaz”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Inga Minin și Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău-gaz”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh